

אֶת־קְרוֹן הַקּוֹת שָׁמַיִם וְאִז הֵם נִקְרָאִים חֻקוֹת שָׁמַיִם. וּבְמִנְלֵן דְּמִן שָׁמַיִם קָא אֶת־יִין. וּמִנִּין לִנּו שְׁחֻקוֹת אֵלּוּ בְּאִים מִז"א הַנִּקְרָא שָׁמַיִם דְּכִתִּיב מִזָּה שְׁכֻתוֹב (תהלים פא) כִּי חֻק לְיִשְׂרָאֵל הוּא וְיִשְׂרָאֵל הוּא ז"א.

אסור להחליף מינים ולהרכיבם לפי שעוקר כוחם

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נֹאמֵר אִיסוֹר כְּלָאִים שְׁכַתְּבוּ בּוּ אֶת הַקּוֹתֵי תִשְׁמֹרוּ בְּהַמְתֵּךְ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִים בְּגִין דְּכָל חָד וְחָד מִמֵּנָא עַל מַלְה יְדִיעָא בְּעֵלְמָא בְּהַהוּא חֻק לְפִי שְׁכַל אַחַד וְאַחַד מְמוֹנָה עַל דְּבַר יְדוּע בְּעוֹלָם לְפִי הַחֻק הַנִּיתֵן לוּ מֵאַת הַמֶּלֶךְ. בְּגִין כִּד אָסִיר לְמַחְלָף זִינִין וְלֹא־עֵלָא זִינָא בְּזִינָא אַחֲרָא וּלְכֵן אִיסוֹר לְהַחְלִיף מִינִים וְלִהְרַכִּיבֵם מִיֵּן בְּשֵׁאִינוּ מִינּוּ. בְּגִין דְּאֶעְקֹר לְכָל חֵילָא וְחֵילָא מֵאַתְרֵיהּוּ, (וְאִכְחִישׁ פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה) וְאִכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמַלְכָּא לְפִי שְׁהוּא עוֹקֵר כּוּחוֹת שֶׁל כָּל אַחַד מֵהֶם מִמְקוֹמוֹ וּמְכַחִישׁ אֶת הַמְפּוֹרְסִים שְׁטַבַּע הַקֶּב"ה בְּעוֹלָמוֹ שִׁיחִיהַ כָּל אַחַד וְאַחַד לְפִי חֻקּוֹ.

כלאים מלשון כלא שכלא את הכוחות העליונים

כְּלָאִים, מֵהוּ כְּלָאִים מֵה פִירוֹשׁ הַמִּילָה כְּלָאִים. כְּמֵאן דִּיהִיב אַחֲרָא בְּבִי מַטְרָא פִירוֹשׁ אַחַד הוּא מִלְשוֹן 'כְּלָא' כִּי הַמְעַרְב מִיֵּן בְּשֵׁאִינוּ מִינּוּ כַּגּוֹן צִמֵּר וּפְשִׁתִּים יַחַד, הוּא כְּמִי שְׁלוֹקַח חֲבָרוֹ וְנוֹתֵן אוֹתוֹ בְּבֵית הַכְּלָא,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כָּמָה דַּאתְּ אָמַר כמו שכתוב (ירמיה לז) **אֶל בֵּית הַפְּלֵא, בְּגִין**
דְּלֹא לְמַעַבְדַּי מִיָּדֵי ונקרא כלא לפי שכלא את הכוחות העליונים והם כמי שאינו
 יכול לעשות כלום.

כלאים מלשון מניעה שמונע מהכוחות לעשות עבודתם

כְּלָאִים, מְנִיעוּתָא פירוש אחר למילה כלאים מלשון מניעה כמו 'לא תכלא
 רחמיך', **דְּמִנַּע לְכָל אֵינוֹן חֵילִין מַעַבְדְּתָא**
דְּלְהוֹן כי הוא מונע לכל אותם הכוחות הממונים מלעשות עבודתם.

כלאים מלשון ערבוב בכוחות העליונים

כְּלָאִים, עֲרֻבֵיָא פירוש אחר למילה כלאים מלשון ערבוב, **דְּעַבִּיד**
עֲרֻבֵיָא בְּחֵילָא דְלְעֵילָא, וְאַכְחִישׁ פּוּמְבֵי
דְּמִלְכָא, לפי שהמערב מין בשאינו מינו האסור מהתורה הוא עושה ערבוב בכוחות
 העליונים הממונים על אותם המינים, ומכחיש את המפורסם שטבע הקב"ה בעולמו שיהיה
 כל אחד ואחד לפי חוקו **כָּמָה דַּאתְּמַר** וכמו שנאמר, (ובגין כך) **וּבְגִיד**
כְּלָאִים שְׁעֲטִיזוּ לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ [2].

אור הרשב"י

[2] וכתב בספר יוסף אומץ (יוזפא חלק ג פרק המצוות דיני שעטניז):
 יש לזוהר ולדקדק הרבה בענין איסור שעטניז, לפחות במקום אחד ממלבושיהן. והניסיון
 שאם לא אשמרה לפי מתסום מדאגה מדבר והחוש יוכיחו על זה, שפעמים רבות

הלימוד היומי

בכל מעשיו האדם צריך להראות כדוגמת הנעשה בעליונים

תָּא חַיִּי, כְּתִיב בא וראה הכתוב שאמר הקב"ה לאדם הראשון (בראשית ב)
וַיַּעַן הַדְּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם
אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת. וְהָא אֲתִמֵּר, דְּשָׁנִי פְקוּדוֹי
דְּמִלְפָּא והרי למדנו שאדם הראשון שינה ממצוות הקב"ה, **וְאַחֲלַף עֵץ חַיִּים**
דְּבִיּה אֲשֶׁתְּלִים כֹּלָא, וּבִיּה תִלְיָא מְהֵימְנוּתָא, וְאַתְדַּבֵּק
בְּאַתְרֵךְ אַחֲרָא והחליף את עץ החיים שבאצילות שבו נשלם הכל ובו תלויה
 האמונה ונדבק במקום אחר היינו במקום הסט"א ולכן נגזרה עליו מיתה ושמע מינה שהכל
 תלוי במעשה האדם אם להמשיך עליו קדושה וחיים או ח"ו להיפוך. **וְהָא תִּנְיִנָן,**
בְּכֹלָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא פְּגוּוּנָא דְלֵעִילָא

אור הרשב"י

לדבר זה. ואכן המחמיר שלא לעשות מלבוש מצמר בביתו של גוי אם אין שומר יהודי אצלו תבוא עליו ברכה, וכן הנהגתי שנים רבות (כת"י ב').

וקורא אני על כל עוון זה ותהי עוונותם על עצמותם. וכמדומה שאין איסור חמור בכל התרי"ג מצוות כזה, מצד זה שאם יש לו מלבוש משעטנו עוונותיו על עצמותיו בלי הפסק, מה שאין כן בכל האיסורים שעבירתם כמעט רגע או לפי שעה. על כן ראוי להשגיח על זה האיסור הגדול והחמור עכ"ל.

כשמתחילין הבגדים לבלות, או כשפותחין התפירות להסיר הבגד העליון מהתחתון שקורין בלשון אשכנז פוטר טוך, אז רגיל ושכיח למצוא דברים אשר לא יעשו כדת משה וישראל.

ובפרט ראיתי שערוריה על מקצת אנשים אשר מבני ישראל המה, נותנין בגדיהן לאומן ואינם נותנין לאומן קנבוס, רק סומכין עליו כמה שאמר שיש בידו קנבוס אשר הגיע לו מיהודי אחר. וזהו איסור גמור, כי אפילו כשנותנין לאומן קנבוס היה ראוי לאסור שמא יחליף, ובקושי מצאו הפוסקים היתר

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ולמדנו שבכל מעשיו האדם צריך להראות כדוגמת הנעשה בעליונים, וְלִמְעַבְדָּךְ
 עֹבְדָא כְּמָה דְאַצְטְרִידִי וְלַעֲשׂוֹת הַמַּעֲשֶׂה כְּרַאוּי כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ לְפִי הַמְכוּוֹן
 לַמַּעֲלָה בַעֲוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. וְאִי אֲשַׁתְּנִי בְּמִלְּהָ אַחֲרָא, הוּא אֲנִגִיד
 עֲלֵיהּ לְשִׁרְיָא בִּיהּ מְלָה אַחֲרָא דְלֹא אֲצְטְרִידִי. ואם הוא משנה
 ועושה את המעשה באופן אחר הוא מושך עליו רוח אחרת מהסט"א שתשרה עליו שאין בה
 צורך ותועלת.

האדם במעשיו גורם שתשרה עליו רוח קדושה או ח"ו רוח אחרת

וְתָא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ אַחֲזִי עֹבְדָא לְתַתָּא בְּאַרְחָ
 מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמָה דְאַצְטְרִידִי. ובא וראה, בשעה שאדם עושה מעשיו
 למטה בדרך ישרה כמו שצריך ומכוון כנגד העליונים, נְגִיד וְנִפְיָא וְשִׁרְיָא
 עֲלֵי רֹחַ קְדִישָׁא עֲלָא. נמשכת ויוצאת ושורה עליו רוח קדושה עליונה.
 וּבְשַׁעְתָּא דְּאִיהוּ אַחֲזִי עֹבְדָא לְתַתָּא בְּאַרְחָא עֲקִימָא,
 דְּלִית אִיהוּ אֹרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל. אבל אם ח"ו מראה מעשיו בדרך עקומה ולא בדרך
 הישר, פְּרִין נְגִיד וְנִפְיָא וְשִׁרְיָא עֲלֵי רֹחַ אַחֲרָא, דְּלֹא
 אֲצְטְרִידִי. אז נמשכת ויוצאת ושורה עליו רוח מסיטרא אחרא שאין בה צורך ותועלת,
 דְּסִטִּי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְסִטְרָ בִּישׁ. ואותה הרוח מטה את האדם ללכת
 בדרך לא טובה. מֵאֵן מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ הַהוּא רֹחָא מִי מִשְׁךְ עֲלֵי אֹתָהּ
 רֹחַ רַעָה הוּי אֹמֵר, הַהוּא עֹבְדָא דְאַחֲזִי בְּסִטְרָ אַחֲרָא אֹתוֹ
 מעשה שעשה והראה לצד האחר.